

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0235 van 1 april 2014
in de zaak 1011/0633/SA/1/0568

In zake: de **BELGISCHE STAAT**, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Mobiliteit

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bart VAN HYFTE
kantoor houdende te 1060 Brussel, Gulden Vlieslaan 77
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul AERTS
kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de bvba [REDACTED], met zetel te [REDACTED]

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 7 maart 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen, van 3 februari 2011, waarbij aan de tussenkomende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de bouw van drie windturbines (Windpark Lakeland).

De bestreden beslissing heeft betrekking op percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De Raad heeft met het tussenarrest van 14 januari 2014 met nummer S/2014/0003 de debatten heropend om de procespartijen toe te laten om via een aanvullende nota hun standpunt mee te delen met betrekking tot de impact van de beslissing van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 10 november 2011 op de vordering tot schorsing en vernietiging van de bestreden beslissing.

De procespartijen hebben aanvullende nota's ingediend.

2.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 18 maart 2014, waarop de vordering tot schorsing en vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Laurent DELMOTTE, die loco advocaat Bart VAN HYFTE verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Paul AERTS, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

De tussenkomende partij is, alhoewel behoorlijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen. Krachtens artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van een procespartij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

De bvba [REDACTED] vraagt met een op 4 april 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in de procedure tot schorsing te mogen tussenkomen en met een op 20 april 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft de tussenkomende partij met beschikkingen van 7 april 2011 en 5 mei 2011 voorlopig toegelaten om tussen te komen in beide procedures, maar haar wel gevraagd een afschrift van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, evenals het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte te treden, neer te leggen op de zitting met betrekking tot het schorsingsverzoek.

2.

De tussenkomende partij heeft deze documenten aan de Raad bezorgd bij aangetekende brief van 30 juni 2011.

3.

Het is niet (meer) nodig te oordelen over de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst, omdat, zoals hierna blijkt, het beroep zonder voorwerp geworden is.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Vooraf

Met een tussenarrest van 14 januari 2014 met nummer S/2014/0002 heeft de Raad vastgesteld dat de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur op 10 november 2011, na administratief beroep, aan de tussenkomende partij een milieuvergunning heeft geweigerd voor het project, waarop de bestreden beslissing betrekking heeft.

De tussenkomende partij heeft tegen deze weigering beroep ingesteld bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, die, met het arrest van 2 oktober 2012 met nummer 220.844, de afstand van geding vaststelt.

De Raad heeft met voormeld tussenarrest aan de procespartijen de mogelijkheid geboden om met een aanvullende nota standpunt in te nemen met betrekking tot de impact van voormelde weigeringsbeslissing van 10 november 2011 op de vordering tot schorsing en vernietiging van de bestreden beslissing.

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij stelt in haar aanvullende nota dat de milieuvergunning op basis van artikel 5, §1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning als definitief geweigerd wordt beschouwd nadat de termijn om een administratief beroep in te dienen met toepassing van artikel 23, §3 van het decreet verstreken is of nadat de milieuvergunning door de vergunningverlenende overheid na administratief beroep is geweigerd.

De weigering van de milieuvergunning door de bevoegde minister heeft overeenkomstig artikel 4.5.1, §2, laatste lid VCRO als gevolg dat de stedenbouwkundige vergunning van rechtswege vervallen is, zodat de procedure voor de Raad zonder voorwerp geworden is.

2.

De verwerende partij stelt in haar aanvullende nota zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Met betrekking tot de kosten stelt zij dat het eventueel verval van de stedenbouwkundige vergunning alleen het gevolg is van de definitieve weigering van de milieuvergunning en daaruit niet kan afgeleid worden dat de bestreden stedenbouwkundige vergunningsbeslissing onwettig is, zodat de kosten van het beroep bij de Raad niet ten haren laste gelegd kunnen worden.

Met betrekking tot de tenlastelegging van de kosten haalt zij aan dat het eventueel verval van de stedenbouwkundige vergunning enkel het gevolg is van de definitieve weigering van de milieuvergunning en hiermee niet gezegd kan worden dat de stedenbouwkundige vergunning onwettig zou zijn verleend. Daarom kunnen de kosten van het beroep niet ten laste worden gelegd van de verwerende partij.

3.

De tussenkomende partij stelt in haar aanvullende nota dat het dossier, omwille van de wederkerigheid tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning, geen voorwerp meer heeft.

Beoordeling door de Raad

Volgens artikel 4.5.1, §2, derde lid VCRO en artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet, vervalt de stedenbouwkundige vergunning van rechtswege wanneer de milieuvergunning definitief geweigerd wordt.

Er is een definitieve weigering van de milieuvergunning wanneer de termijn om administratief beroep in stellen, zoals bepaald in artikel 23 van het Milieuvergunningsdecreet, is verstreken, of wanneer de vergunningverlenende overheid de milieuvergunning na administratief beroep heeft geweigerd.

De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur is de vergunningverlenende overheid na administratief beroep en heeft de milieuvergunning op 10 november 2011 definitief geweigerd.

De Raad stelt dan ook vast dat het beroep zonder voorwerp is geworden: de stedenbouwkundige vergunning vervalt van rechtswege door de definitieve weigering van de milieuvergunning en de verzoekende partij heeft dan ook geen enkel belang meer bij de vernietiging van de bestreden stedenbouwkundige vergunning.

V. KOSTEN VAN HET GEDING

De oorzaak van het teloorgaan van het voorwerp van het beroep tot vernietiging kan niet aan de verzoekende partij, noch aan de verwerende partij worden toegeschreven.

De Raad legt de kosten van het geding, meer bepaald het door de verzoekende partij betaald rolrecht, dan ook ten laste van de tussenkomende partij, die beschouwd wordt als de “in het ongelijk gestelde” procespartij, zoals bepaald in artikel 4.8.26, §2 VCRO.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan voorwerp.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de tussenkommende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 1 april 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,
met bijstand van

Sofie VAN NOTEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Sofie VAN NOTEN

Eddy STORMS